

Thesis Title Comparative Studies of Quality and Bioavailability of Methotrexate in Thai Patients with Rheumatoid Arthritis

Author Mr. Prathan Somrith

M. Sc. Pharmacology

Examining Committee :

Assistant Prof. Dr. Maleeya Manorot	Chairman
-------------------------------------	----------

Dr. Noppamas Rojanasthien	Member
---------------------------	--------

Associate Prof. Dr. Woravit Louthrenoo	Member
--	--------

Abstract

Methotrexate (MTX) is a slow-acting antirheumatic agent useful for the treatment of rheumatoid arthritis (RA). To evaluate the quality and bioavailability of the two generic MTX oral preparations marketed in Thailand (*Emtrexate[®], Pharmacie Company, Holland and Remedica Methotrexate[®], Remedica, Cyprus as the test products*), the dissolution and bioequivalence testing of the two brands were conducted in comparison to the innovator (*Methotrexate Lederle[®], Lederle, USA as the reference*). The mean percentages dissolved at 45 minutes of 2.5 mg MTX Lederle[®], Emtrexa[®] and

MTX Remedica® tablet preparations were 119, 116, and 119 percent, respectively. The result demonstrated that the dissolution of the three brands were accomplished with the requirement of the USP acceptance criteria. The bioequivalence testing were therefore carried out in 10 patients with rheumatoid arthritis who received MTX chronically. A single 7.5 mg oral dose of each preparation was given to the subjects in a randomized balanced three-period crossover design with a 1 week washout period. Blood samples were collected before and at 15, 30 min, 1, 1.5, 2, 4, 6 and 8 hours after drug administration. Serum MTX concentrations were determined by using Fluorescence Polarization Immunoassay (Abbott TDx®). Individual concentration-time profiles were depicted and the pharmacokinetic parameters were analyzed by noncompartmental pharmacokinetic method [TOPFIT, a pharmacokinetic data analysis program]. Statistical analysis comparing the parameters between the tests and reference preparations was performed by three-way ANOVA, Wilcoxon's and Schuirmann's method and presented as the confidence intervals on the ratio of $\frac{\text{Test}}{\text{Reference}}$. No significant differences in area under the serum

concentration -time curves (AUC), maximal MTX concentrations (C_{\max}) and time to the C_{\max} (T_{\max}) were observed between the test and reference

preparations. The mean and parametric 90% confidence intervals (90% CI) of the ratio $\frac{Test}{Reference}$ of the C_{max} , AUC_{0-8} and $AUC_{0-\infty}$ were 0.93 (0.87-1.0), 0.9 (0.82-0.98), 0.88 (0.79-0.99) and 0.97 (0.93-1.02), 0.95 (0.9-0.99), 0.94 (0.86-1.02) for $\frac{Emtrexate}{MTXLederle}$ and $\frac{MTX\ Remedica}{MTXLederle}$, respectively. These values were well within the acceptable bioequivalence range of 0.8-1.25 proposed by the Food and Drug Administration (US.FDA). The parametric point estimate and 90 % CI of T_{max} difference between Emtrexate® - MTX Lederle® and MTX Remedica ® - MTX Lederle® were -0.05 (-0.25-0.15) hour and -0.1 (-0.31-0.11) hour, respectively. These values were also overlapped the stipulated bioequivalence range of the T_{max} differences ($\pm 20\%$ of the T_{max} of the reference formulation) of ± 0.25 hour. Thus, the test products (Emtrexate® and MTX Remedica®) were considered bioequivalence to the reference (MTX Lederle®) regarding the rate of absorption (C_{max} and T_{max}) and the extent of absorption (C_{max} and AUC).

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพและใบโออะไวลาบิลิตี้ของยาเมโซธეรักรสชาติไทย

๙

เมโซธეรักรสชาติไทยที่เป็นโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์

ชื่อผู้เขียน

นาย ประธนา สมฤทธิ์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเภสัชวิทยา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. พญ. มาลียา มโนรถ

ประธานกรรมการ

อาจารย์ พญ. นพมาศ โรจน์เสถียร

กรรมการ

รองศาสตราจารย์ นพ. วรวิทย์ เลาห์เรตุ๊

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพและใบโออะไวลาบิลิตี้ของยาเมโซธეรักรสชาติไทยซึ่งเป็นยาที่ใช้ในการรักษาผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ โดยจะทำการศึกษายาเมโซธეรักรสชาติดรับประทานชนิด 2.5 มิลลิกรัมที่มีจำหน่ายในประเทศไทย (เอมเกรกเซท, บริษัทฟาร์มาเคมีจำกัด, เมโซธეรักรสชาติ, เรมедิกา, บริษัท เรมедิกาจำกัด) เปรียบเทียบกับยาตันต์สำหรับ (เมโซธეรักรสชาติ เดเดอเร, บริษัท เดเดอเร จำกัด) การศึกษาส่วนแรกเป็นการทดสอบคุณภาพการละลายของตัวยาเมโซธეรักรสชาติโดยใช้วิธีการตามเกล็ดคำรับของสหราชอาณาจักร ผลการศึกษา

พบร่วมกันในเอกสารที่ 3 บริษัทมีปริมาณตัวยาสำคัญ เข้ามาครุ่นที่
กำหนดไว้ในเอกสารรับของสหราชอาณาจักร เมืองมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของการละลายตัวยา
เมโดเทรกเชฟ ที่ 45 นาที ของยาเตรียม เมโดเทรกเชฟ เลเดอเร (บริษัท เลเดอเร จำกัด),
เอเมเทรกเชฟ (บริษัทฟาร์มาเคมี จำกัด) และ เมโดเทรกเชฟ เรมเดกิกา (บริษัท เรมเดกิกา
จำกัด) เป็นร้อยละ 119, 116 และ 119 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาเภสัชจลนศาสตร์และ
ชีวสมมูลของยาเมโดเทรกเชฟ ได้ทำการศึกษาในผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ชาวไทยจำนวน
10 คน ผู้ป่วยแต่ละคนจะได้รับการสูมไปว์ เพื่อที่จะได้รับยาเมโดเทรกเชฟในขนาด 7.5
มิลลิกรัม จากทั้งสามบริษัทโดยการรับประทาน โดยผู้ศึกษาและผู้ป่วยจะไม่ทราบชนิดของยาที่ผู้
ป่วยได้รับในแต่ละครั้ง การศึกษาแต่ละครั้งจะมีระยะเวลาห่างกันอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ตัวอย่างเลือด
จะถูกเก็บก่อนที่ผู้ป่วยได้รับยาและที่เวลา 15, 30 นาที, 1, 1.5, 2, 4, 6, และ 8 ชั่วโมงหลังได้
รับยาและจะถูกเก็บไว้ที่อุณหภูมิ - 20 องศาเซลเซียส จนกว่าจะถูกนำไปตรวจความเข้มข้น
ของยาเมโดเทรกเชฟ ด้วยวิธีฟลูออเรสเซนต์ อิมมูโนเอสแส ความเข้มข้นของยาที่เวลาต่างๆของผู้
ป่วยแต่ละคนจะถูกนำมาประเมินหาค่าทางเภสัชจลนศาสตร์โดยอาศัยการวิเคราะห์ด้วยแบบ
จำลองไม่ใช้ห้อง ผลการศึกษาพบว่าค่าทางเภสัชจลนศาสตร์ของยาเมโดเทรกเชฟที่ 3 ตัวรับ
ในผู้ป่วยชาวไทยไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าความเข้มข้นสูงสุดของยาใน
เลือด มีค่าเฉลี่ยและช่วงระยะเวลาเชื่อมั่นร้อยละ 90 ของอัตราส่วนระหว่าง เอเมเทรกเชฟ /
เมโดเทรกเชฟ เลเดอเร และ เมโดเทรกเชฟ เรมเดกิกา /เมโดเทรกเชฟ เลเดอเร มีค่าเท่ากับ
0.93 (0.87-1.0) และ 0.97 (0.93 -1.02) ตามลำดับ ส่วนในโออะไวอาบิลิตี้ของยา หรือ

พื้นที่ตีกราฟ ที่เวลา 0-8 ชั่วโมง และ พื้นที่ตีกราฟที่เวลา 0-อสังไย มีค่าเฉลี่ยและช่วง
ระยะความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ของอัตราส่วนระหว่าง เออมเทรกเซก / เมโซเทรกเซก เลเดอเร⁺
และ เมโซเทรกเซก เรเมดิกา /เมโซเทรกเซก เลเดอเร เท่ากับ 0.9 (0.82-0.98), 0.88 (0.79-
0.99) และ 0.95 (0.9-0.99), 0.94 (0.86-1.02) ตามลำดับ ค่าต่างๆเหล่านี้อยู่ในช่วงของ
ชีวสมมูลที่ยอมรับได้คือ 0.8-1.25 ซึ่งกำหนดโดยองค์การอาหารและยาของสหราชอาณาจักรเมริค⁺
ค่าเฉลี่ยและช่วงระยะความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ของความแตกต่างของเวลาที่ระดับยาสูงสุดใน
เลือด [เออมเทรกเซก- เมโซเทรกเซก เลเดอเร] และ [เมโซเทรกเซก เรเมดิกา - เมโซเทรกเซก
เลเดอเร] มีค่าเท่ากับ -0.05 (-0.25 - 0.15) ชั่วโมง และ -0.1 (-0.31 - 0.11) ชั่วโมง
ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในช่วงของชีวสมมูลที่ยอมรับได้คือ ± 0.25 ชั่วโมง (\pm ร้อยละ 20 ของเวลาที่
ระดับยาสูงสุด ในเลือดของยาต้นที่รับ) จากการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่ายาเตรียมเมโซเทรกเซ⁺
จากทั้งสามบริษัทที่มีชีวสมมูลกันในด้านปริมาณการดูดซึมยาและในด้านอัตราการดูดซึมของยา